

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' נח | נילין | 39 | שנה נ'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של הנחל טובע

סוד ההצלחה ב'זמן' החדש!!!

איך זוכים ל'מוראכם וחיתכם על כל חייך השדה' ? | איך מגלה הקה"י לזכות להיות 'גדול בתורה'
| הביאור של המושג 'אריכות אפיים' | מה נרמז לאדם לאבד את ה'צלם אלוקים' ?

יותר ויותר מפסגת שאיפותיי!... מגלים לנו הצדיקים, התשובה לכל זה הוא 'אריכות אפיים' כשנכנסים לעבודת הבורא צריכים הרבה אריכות אפיים, הרבה? בלי סוף... צריך לדעת לא לכעוס בלב ולנטוש את שדה הקרב, צריך לדעת לעמוד על המשמר ולהמתין. אריכות אפיים זה אומר שיהיה לי את הכוח לומר לעצמי שלא אכפת לי מה שקורה איתי, אני לא חוזר אחורה, אני ממשיך להמתין ולעשות את שלי עד שירחם עלי הקב"ה ויכניסנו בשערי הקדושה.

ועיין בליקו"ה הלכות תפילין ה' ה' אות ה' ו' על עניין זה, ועולמך תראה בחיך.

לו כך וכך, או אפי' אחד שכועס על עצמו למה עשיתי את זה וכו', המשמעות של כעס הוא ההפך מ'אריכות אפיים'.

מה הפירוש אריכות אפיים? אריכות אפיים הכוונה שלא אכפת לי, הוא מסוגל להאריך אף, להמתין, לא להתרגש מכל דבר שהפך רצונו, וההיפך מכל זה הוא כעס. ולא לחינם מכונה כעס 'פתיל קצר' וזה באמת כך, הוא לא יכול להבליג, להאריך אף ולהמתין, הוא מגיב מיד, ודבר זה נוגע לכל אחד ואחד בלי סוף פעמים במשך חייו, אך בעיקר לאורך או בחור החפץ להיכנס לשערי הקדושה ועבודת הבורא.

אשרינו ומה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו. אחרי חודש עמוס במצוות, טעונים במטען הרוחני האדיר שקיבלנו בימים הנוראים, זוכים מאות רבבות אברכים ובחורים לחזור לבית ה', היכלי הישיבות והכוללים, לעוד זמן ארוך רצוף במתיקות ושקידת התורה הק'. אח! מה יכול להיות טוב ומתוק מזה, מי עוד מאושר כמונו, אשרינו על הזכות להגות בתורת ה' ולהיות ספון ב'תיבת נח' רחוק מכל הווי העולם הזה, אכן אשרינו ומה טוב חלקינו בזה ובבא.

כל אחד מגיע ל'זמן' החדש חדור מטרר, כל אחד רוצה להצליח ולהתעלות במשך ה'זמן' בידיעתו ושקידת התורה הק', כל אחד פותח דף חדש ומצייר לעצמו את פסגת שאיפותיו לזמן הבעל"ט, כולה רצופה בתורה ויראה לצמוח ולגדול באמת.

כל אחד מגיע ל'זמן' החדש חדור מטרר,

כל אחד רוצה להצליח ולהתעלות במשך

ה'זמן' בידיעתו ושקידת התורה הק', כל

אחד פותח דף חדש ומצייר לעצמו את

פסגת שאיפותיו ל'זמן' הבעל"ט, כולה

רצופה בתורה ויראה לצמוח ולגדול

באמת.

ולסיום נעתיק ממכתב ממרן בעל ה'קהילות יעקב' הכותב דברים בהירים על נקודה יסודית זו, (הודפס ב'בנין עולם' פרק י"א) "אכתוב לך מה שידוע לי מתוך ניסיון, תלמידים רבים טועים הרבה בדמיונם בחושבם שאינם מצליחים ואינם עולים, כי ההצלחה לעליה אמיתית אינה ניכרת לעיני התלמיד, כל דף גמ' שלומד ומבינו היא הצלחה, כל תוס' שהבינו היא הצלחה, לאט לאט קובץ על יד ירבה. ובמשך הזמן נעשה לגדול בישראל, מבלי הבטה בכל יום אם הוא מצליח או לא.

ומה שנראה לפעמים שחבירו עולה יותר בכשרונו וכו' אינו ראייה כלל על לעתיד, ראיתי רבים שבצעירותם חשבונו לבלתי מצליחים וכיוצא בזה, ובמשך הזמן עלו והתעלו בידיעת כל הש"ס ובהכרה והבנה מהירה בדרכי ההלכה וההוראה".

כל אברך או בחור רוצה להתעלות, כל אחד רוצה להיות שקוע באהלה של תורה בלי שיעניין אותו כל מה שבחוץ, אבל הדרך רצופת מכשולים, והדרך היחידה להצליח לעוברן היא הרבה המתן ואריכות אפיים, שיהיה מה שיהיה לא אכפת לי כלל ואני לא מתרחק מהקב"ה ותורתו, רק ממשיך את שלי עד שאזכה בשלימות לכל מה שאני רוצה לזכות. וע"י שניזהר מכעס ועצבים יהיה לנו צלם אלוקים, 'ומראם וחיתכם' יהיה על כל חיות הארץ' החיות הגשמיים והייצרים הרעים אמן כ"ר.

כל אחד מתחיל את הזמן עם כל הרצון הטוב, עם תקווה להשתנות ולהתמיד באמת כמו שצריך, כל אחד בטוח שהפעם זה ילך, הפעם אשקיע בסדרים ובשיעורים אצל את הזמן. ואם אחד לא מרגיש את זה בתחילת הזמן, אז בהזדמנות אחרת שהוא רוצה להשתנות ולהתחיל מחדש בתורה ועבודה הוא יחוש כך.

אך בטבע שברא הבורא ית' שלא בפעם אחת זוכים, וכל אחד שחפץ להתקרב אל הקודש מוכרח לעבור הרבה נסיונות, הרבה מאוד פעמים שלא הולך, ואפילו הולך הפוך. וזה בהכרח, אין אחד שהתחיל בעבודת הבורא והכל זרם לו על מי מנוחות, כשנכנסים לשערי הקדושה מוכרחים לעבור הרבה ייסורים, הרבה פעמים שנראה שהקב"ה אינו חפץ בעבודתו, הרבה ניסיונות ונפילות, וכל אחד עומד ותוהה איכן הם כל התקוות שהיו לי לגדול ולצמוח בתורה? בינתיים אני רואה רק שאני מתרחק

בפרשתנו אומרת לנו תורתנו 'ומוראכם וחיתכם יהיה על כל חית השדה' (ט', ב'), אומר התרגום אונקלוס 'וְדַחַלְתְּכוֹן וְאִי־מַתְכוֹן', שהכוונה שהחיות יראים מלפנינו. וכך אומר גם רש"י הק' 'וחיתכם - ואימתכם'. אומרת לנו התורה הק', שבמצב הרגיל היו כל החיות יראים מלפנינו ולא היה לנו שום פחד ואימה משום חיה שבעולם.

אך איך בכל זאת נפלנו ממדרגה זו, מגלה לנו רביה"ק (תורה נ"ז ו') ש"ע הכעס מאבדים את הצלם אלוקים ויש לחיות שליטה עלינו 'כי על ידי הכעס נדמה להם כבהמה, בבחינת (תהלים מ"ט): "נמשל כבהמות נדמו". כי עקר המורא שמתיראין מן האדם, בבחינת (בראשית ט'): "ומוראכם וחיתכם", אינו אלא על ידי הצלם אלוקים שבפני האדם. ועל ידי הצלם, האדם הוא אדם. וכשסר צלם, אזי יוצא מגדר אדם לגדר בהמה, ואז סר מוראו (עיין שבת קנא)'.
ומכאן נתחזק באמת לא לכעוס על שום דבר. במשך הזמן מגיע הרבה הניסיון של כעס, וצריך להתגבר בכל הכוחות לא לכעוס, וזאת ע"י שנדע מה אנחנו מפסידים ע"י הכעס.

אך עומק לפנינו מעומק מונח כאן, שהוא יסוד לכל הנכנס לעבודת הבורא, וכל בן עליה החפץ להתעלות בעבודת הבורא מוכרח לידיעה והבנה זו אשר בלעדיה לא נוכל להתעלות ולהתקדם בעבודת הבורא, כעס איננו רק מציאות של אדם שכועס על חברו על שעשה

שיג ושיח

מעולמו של בן ישיבה

למה לשמוח?

שם??? הוא ניסה להיזכר...

ברוך הוא א-לוקינו שבראנו לכבודו'... ברוך הוא א-לוקינו שבראנו לכבודו'... מאות בחורים רקדו ופיזזו בצהלה במעגלים ענקיים סביב הבימה... גם ישראל נתן ידיים והשתלב במעגל, אמנם זה היה רק 'כלפי חוץ' בפנים הוא הרגיש בכלל לא קשור לכל החגיגה הזו... ובהזדמנות הראשונה הוא שוחח על זה יחד עם דודי שמאוד הזדהה אתו במחשבות ובהרגשות, תוך כדי שיחה מבטם נח על חיים שדעתו הייתה זחוהה עליו ושניהם יחד ניגשו אליו כדי לנסות אולי לו תהיה תשובה לשאלה שמעיקה עליהם,

תראו בעצם כל 'הריקודים והשמחה' שאתם רואים זה לא קשור דווקא 'לשמחת תורה', כל השנה אנחנו צריכים לרקוד ולשמוח, רק עכשיו כמו בהרבה 'חגים' יש איזו 'נקודת-ציון' בתוך כל האושר והשמחה שמקיפים אותנו, הנקודה הזו זה 'הסיום' 'וההתחלה' מחדש של התורה, שמאפשרת לנו לתת לשמחה לגלוש ולצאת החוצה...

לשמחה זו מה עושה??? ברגע הראשון היה נראה שחיים התבלבל מהשאלה, על מה יש לשמוח? מאוד קשה לבטא את ההרגשה על מה יש לשמוח, חייך במבוכה, אפשר לדבר ע"ז כ"כ הרבה ואני לא יודע במה להתחיל... כן! אבל בכל זאת אולי תנסה להסביר לנו בקצרה תלו בו השניים מבט מתחנן, תראו בעצם כל 'הריקודים והשמחה' שאתם רואים זה לא קשור דווקא 'לשמחת תורה', כל השנה אנחנו צריכים לרקוד ולשמוח, רק עכשיו כמו בהרבה 'חגים' יש איזו 'נקודת-ציון' בתוך כל האושר והשמחה שמקיפים אותנו, הנקודה הזו זה 'הסיום' 'וההתחלה' מחדש של התורה, שמאפשרת לנו לתת לשמחה לגלוש ולצאת החוצה... כל השנה!?

היה זה ביום שישי ב' בחשון יומיים בלבד לאחר התחלת הזמן בשעת בוקר מאוחרת, משב רוח קריר קידם את פניו של ישראל שעשה את דרכו 'מבית הכנסת' המרכזי של היישוב אל עבר הישיבה אחרי שהוא התפלל 'שחרית' באחד מהמניינים האחרונים של היישוב, מערכת השעות שלו עדיין לא התאפסה מימי בין הזמנים, בפרט מימי 'חול המועד' בהם הוא נשאר ער עד השעות הקטנות הלילה, מדלג בין החצרות השונות מ'שמחת בית השואבה' לחברתה... אחרי שהוא טעם משהו עם הקפה שהוא הכין מהחלב שהוא הספיק להטמין באחת מהפינות של 'חדר האוכל' לפני שהוא יצא להתפלל, הוא ניגש לבית-המדרש כדי לתכנן איך יראו 'השישי שבת' שלו במשך 'זמן חורף'...

אחרי שהוא הביט בלוח הזמנים שבכניסה להיכל, ונטל את הדף של 'ההספקים' שמתוכננים ל'זמן חורף', הוא התקדם לעבר המקום שלו בקדמת הבימה, התיישב ובנה לעצמו 'תוכנית' מסודרת איך להשלים את המסכת, 'להספקים' היותר גדולים הוא חשב לייחד את לילות שבת הארוכים, ולשבת אחה"צ את ההשלמות היותר קצרות, ובימי שישי הוא ישב על הסיכומים של הסוגיות בעיון שנלמדות במשך השבוע... אחרי שפחות או יותר הסתדרו לו העניינים הוא ניגש לחלק המעשי, השבוע סה"כ היו רק 'שני ימים' שאחד מהם היה 'השיעור פתיחה' בו הר"י נגע באופן כללי בסוגיות של תחילת המסכת, ואחרי יומיים שהוא ליבן את העניינים הדק היטב הוא התחיל להעלות אותם על הכתב. בהתחלה זה היה דווקא מאוד נחמד אבל פתאום הוא הרגיש שאיזה משהו חסר לו, לקח לו זמן להבין שבעצם 'השמחה' היא זו שחסרה לו והוא לא הבין מדוע זה כך, כשהוא המשיך להרהר הוא תפס ש'באופן כללי' הוא לא זוכר את עצמו כאחד שנמצא 'בשמחה' או 'במצב רוח מרומם' במיוחד, יותר מזה אפילו לפני שבוע כשכולם רקדו וצהלו 'בשמחת תורה' בזמן ההקפות, הוא התקשה להתחבר לאווירה ושאל את עצמו בלחש 'לשמחה זו מה עושה?' ... רגע אחד! הוא נזכר, נכון שברוב היום היה לו קשה לשמוח אבל באחת ההפסקות היה איזה משהו שדווקא גרם לו כן להשתחרר ולשמוח, אמנם זה לא קרה בבת אחת אבל בסוף זה קרה, מה היה

למה אתה מתכוון? פשוט מאוד! אני מתכוון לשמחה על זה שאנחנו 'בניו חביבי' של השי"ת והוא אוהב אותנו ומשתעשע בנו ותמיד מקשיב לנו ודואג לנו, אני בטוח שאם היה לכם קשר עם איזה אחד 'מגדולי ישראל' שהיה מחבב אותכם במיוחד, חושב עליכם ודואג לכם, ופותח תמיד את דלתו בפניכם, ההרגשה שלכם הייתה הרבה יותר מרוממת והשמחה לא הייתה נראית דבר כ"כ רחוק ממכם... ישראל ודודי הקשיבו לו בשקיקה, הדברים היו כ"כ נכונים ואמיתיים ואולי אפילו בתוך ליבם הם ידעו אותם, אבל הצורה הפשוטה והכנה בה הם נאמרו חדרה לליבם, והצליחה לקלף את כל ההרגשות והמחשבות של 'הריחוק' וחוסר שייכות... 'בהקפה' הבאה הם מצאו את עצמם שוב במעגלים מחברים ידיים ומפזזים, הפעם גם הלב היה שם במעגל עם שמחה פנימית שלאט לאט הלכה והתגברה מרגע לרגע...

אז זה מה שהיה שם... ישראל המשיך בהרהורי וזה מה שקורה כל הזמן, במקום לשמוח בפשיטות על כך שאני 'בן של השי"ת', ועל הזכות להיות קשור אתו ולעבוד אותו, אני מחפש כל מיני שלמויות ודרגות ולעמוד בכל מיני יעדים והצלחות כדי להיות בשמחה, אני פשוט צריך להתחיל לעשות סוויץ' במוח לשנות כיוון ולשמוח בעצם היותי בנו חביבו של השי"ת שזוכה לעבוד אותו ולעסוק בתורתו, ואז הכל יראה אחרת...

צריך לחזק עצמו שיבוא לשמחה בכל מה שאפשר, ולהשתדל לבקש בעצמו איזה 'נקודות טובות' כדי לבוא לשמחה, כמבואר על פסוק 'אזמרה לא-לוקי בעודי', ועל כל פנים יש לו לשמוח במה שזכה להיות 'מזרע ישראל' שלא עשהו גוי, וזאת השמחה היא בוודאי שמחה נפלאה בלי שיעור, ואין בה שום בלבול, מאחר שהוא מעשה השי"ת בעצמו, ויהיה רגיל לומר בפיו ובליבו בשמחה גדולה, 'ברוך א-לוקינו שבראנו לכבודו' 'והבדילנו מן התועים וכו'.. ובזה יוכל לשמוח כל ימיו בכל מה שיעבור עליו...

[לק"ע שמחה כט.]

**לשאלות למדור הארת "נפשי בשאלתי" ולעצרות והארות לשאל האדורים
הארת ייתן להשאר הודעה בקו נכספה שמוחה 6 ולחמ"כ להקיש 3**

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה.

שלום וברכה רציתי לשאול, אחרי שחלפו החגים ונכנסנו לעבודת השגרה שמתי לב שהחשק וההתלהבות ירדו ולכאורה זה מפני שבחגים יש אורה ועסק גדול סביב העבודה והמצוות מה שאין כן בשגרה האווירה יותר יבשה ואפרורית. איך אפשר להתלהב ולהתרגש מעבודת השם גם בזמנים הרגילים, אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים

אין ספק שהאורות הגדולים המאירים במועדים, יחד עם המצוות הזמניות הנדירות יותר, מעוררים את הנפש להתחבר ולהתחדש. איננו מצפים מימי השגרה להתחרות עם זמנים מקודשים ומרוממים אלו (מלבד יום השבת שקדושתו גבוהה מהם, ולמרות זאת גם קדושתה נעלמת ונבלעת בשגרה). יחד עם זאת בוודאי הצדק עמך, שעלינו למצוא את הדרך להתלהב ולהתרגש בעבודת השם גם בזמנים הרגילים, ולא לשקוע באפרוריות יבשה חלילה.

בטרם ננסה לבקש עצות ופתרונות, חשוב לדעת ולזכור שהקדוש ברוך הוא מוביל אותנו במסלולי חיים ואתגרי עבודה שונים, וכולם נועדו לקרבנו אליו יתברך.

קל ונעים לנו לחוש ברוממות הימים הנפלאים של חודש האיתנים, ולחוות את הטעם המתוק של היראה והאהבה בימי 'הימצא' ו'בהיותו קרוב'. אך הימים האחרים והאפורים, הזמנים שבהן איננו חשים בהארה וקרבה, אינם פחות חשובים ואינם מיותרים חלילה.

אדרבה, ככל שאנחנו מקבלים אור וכלים בימים המקודשים, כך ממש באפשרותנו בהמשך להיות מושלכים למעמקי החושך והיבשות, לשרוד שם, ואף לדלות משם פנינים שאין כל אפשרות להשיג בזמנים המוארים והמרגשים. "הירידה היא תכלית העליה", עלינו בכדי שנוכל לרדת ולהצליח במשימות הירידה שבשבילם ירדה נשמתנו לעולם

אין זה אומר שעלינו להסתפק בעבודת השם אפורה בלא לב חס ושלום. זה כן אומר שגם אם לא נצליח להחיות כראוי את הלב, מכל מקום עבודה גדולה וקדושה נמצאת גם בימים אלו. וחלק עיקרי בעבודה זו, היא גופא שאלתך, איך בכל זאת ניתן וראוי לרומם ולהפיח רוח חיים רעננה בעבודת השם של ימי החול.

ניתן לגשת לנושא חשוב זה מזוויות רבות, אך בשורות אלו ננסה להתבונן בנקודה אחת.

אחת הסיבות המרכזיות לכך שאנחנו פחות מתרגשים ומתלהבים בעבודתנו היום יומית, היא היותה כה חד-גונית וחוזרת על עצמה. תפילה ועוד תפילה ועוד תפילה, עם אותם המילים ואותם סדרים. מצוות קבועות בכל יום, עסק התורה הקדושה התמידי אולי מגוון, ובכל זאת נדמה שהימים דומים ומאוד מונוטוניים.

אך האמת שונה מאוד. ידועים בדרי 'נפש החיים' (שער ב' פרק י"ג) על כך שאין תפילה דומה לחברתה, כפי שמביא ומבאר בדברי הזה"ק וכתבי האריז"ל:

"וכל מבין יבין דלא איתי אנש על יבשתא שיוכל לתקן תיקון נפלא ונורא כזה. לכלול ולגנוז במטבע תפילה קבועה וסדורה בנוסח א', התיקונים של כל

ולבושין דלביש בצפרא לא לביש ברמשא ולבושין דלביש ביומא דשבתא לא לביש ביומא' דחול וכו'. שעי"ז מתנהג העולם ונעשין השינויים הרבים בכל יום ובכל עת, וכמו שכתב מזה בעץ חיים בתחילתו ומובא בדברינו כמה פעמים ע"ש.

נחدد את המענה לשאלתך המונח בדברים אלו. היה ניתן לחשוב שהגענו כעת לימים פשוטים, אחידים, החוזרים על עצמם ונעדרי כל הוד וייחודיות, ולנסות בכל זאת להתרגש ולהתלהב בעבודתנו.

ובאמת יש ויש סיבות טובות להתרגש ולהתלהב, וכלשון ה'מסילת ישרים': **כי זאת היא השמחה האמתית שיהיה לבו של אדם עלו, על שהוא זוכה לעבוד לפני אדון יתברך שאין כמוהו, ולעסוק בתורתו ובמצותיו שהם השלימות האמיתית והיקר הנצחי. ואמר שלמה במשל החכמה "משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך", כי כל מה שזוכה האדם ליכנס יותר לפניו בחדרי ידיעת גדולתו יתברך יותר תגדל בו השמחה, ויהיה לבו שש בקרבו. ואומר "ישמח ישראל בעושי בני ציון יגילו במלכם".**

אך ניתן לזכות למבט אחר וחדש על העולם. ניתן להתקרב לצדיקים ומכוחם לגלות ולחוש איך כל יום ויום הינו בריאה מופלאה וייחודית, עם תפילות חדשות ושונות, אם כוחות רוחניים ואתגרים רוחניים, שהינן חלק ממארג מופלא ואין סופי שמוביל בורא העולם. ולכל אחד מאיתנו תפקיד שונה ייחודי וחדש.

זה מלהיב ומרגש גם מבלי שנתאמץ לעבוד על הלב, רק צריך ללמוד ולהכיר את המציאות הנסתרת.

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

התמדת הלימוד

להקדוש ברוך הוא שלש שעות עוסק בתורה וכו' (עבודה זרה ג:). (שיחות הר"ן י"ז)
גם יראה להודיע לי מעסק למודו וכמה דפין גמרא הוא לומד בכל יום פי באלה חפצתי שיתמיד בלמודו וזה כל מגמותי ודי למבין...

מכתב מרבינו הקדוש לחתנו בתחילת על"ת

הוכיח את אחד על התמדת הלמוד ואמר **לו: מדוע לא תלמד? מה תפסיד בזה הלא תקבל עולם הבא על הלמוד?!** ואין צריך לומר כשהתורה מראה אהבה לאחד אז אין רוצה כלל עולם הבא רק שרוצה את התורה בעצמה. והלא גם השם יתברך לומד כמו שמבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה סדר היום שיש

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

ראשי ישיבות ורמ"ם ידועים יחד עם רבנים היושבים על מדין להורות הוראה בישראל. ההרמוניה המופלאה שאין לה אח ורע שנצפתה במתחם הנפלא, אווירת ההתעלות עם השיח המרומם במהלך כל השבוע רוממה את הציבור לעולמות מופלאות של טוהר ודביקות מופלאה להקב"ה גם יחד.

וכך גם כל הדאגה לכל הפרטים הגשמיים, המרחב הגדול שתרם מאוד לשוב הדעת, והתמסרות של הפעילים לבל יחסר המזג.

ואכן אל לחינם אמרו שבתוך כל המתנות המופלאות שזכינו השנה בין כלל הקיבוץ הקדוש באומן בר"ה, מאירה באור יקרות המתנה שאין לנו את המדדים לשער את ערכה הנשגב של המתחם המופלא 'קריית בני הישיבות-נכספה', אך עלינו רק להודות ולהלל למי שעשה ופעל את כל זה, ואכן אחרי פרויקט אדיר כזה והארת פנים המופלאה שזכינו לראות בעינינו באהבתו ית' אלינו כשזכינו להגיע עד הלום, שהכול דפק והתנהל על מי מנוחות לשביעות רצון כולם, אין לנו אלא לשאת למרום עינינו בשבח והודאה לבורא עולם שזיכנו לחסדים מופלאים כאלה, ולהתפלל שאכן נזכה להתקרב להקב"ה באמת ובתמים ולעבדו ית' כל ימי חיינו כרצונו ית'. וכאן המקום גם להודות בשם כלל הציבור לכל מי שהיה לו יד וחלק להושיט עזרה וסיוע במתחם קדוש זה וזכותו תעמוד לו לנצח נצחים.

מגזין לבב חכמה

בנוסף לכל זה בימי הקיבוץ הקדוש יצא לאור עולם מגזין 'לבב חכמה' מספר 2, אשר שמעו הטוב של המגזין המרתק יצא בכל עולם הישיבות, כמגזין מלא וגדוש עם תורה ויר"ש עם סיפורים וכתבות מרתקות, התפרסמה אף אף כתבה מרתקת על התקרבותם של עשרות בחורים בישיבת ברנוביץ' תחת נשיאותו של ר' אלחנן ווסרמן לרביה"ק,

ניתן להשיגו כאן בא"י בקו נכספה 03.50.111.06 להשאיר הודעה בשלוחה 8 וכל מי שמעוניין להשיגו במייל יכול לשלוח בקשה למייל הרשום בסוף העלון.

אחד מרגיש את מה שרביה"ק שינה ועזר לו בשנה האחרונה בעבודת ה', וכמה זכינו כל אחד ואחד בזכותו וכוחו. וכשהצדיק הקדוש מצווה ופוקד להגיע אליו על ר"ה יוצאים לדרך באמונת אומן, הררי מניעות ועיכובים מסמרי שיער נערמו למנוע ולהפריד, אך הנשמות הבורעות לעשות רצון יוצרם מתגברות בתפילות וכוחות עצומים וצולחות את המניעות הרבות, וזכות להגיע לאומן על ר"ה.

ליבם של הפעילים המסורים היה מלא בחששות, מצד אחד המציאות ידועה בשער בת רבים ואין מכחיש אותה, ששמעו של הצדיק הגדול שידוע להלך נגד רוחו של כל אחד לקרבו בעבותות אהבה אליו יתברך הולך ומתפשט בכל העולם כולו, ובמיוחד בולטים בני התורה המובהרים שנפשם שוקקת להתעלות בתורה ויראה הדבקים בכל עוז בספרי ודרכי רביה"ק, אך מאידך קפצו הפעילים השנה למתחם ענק פי כמה משנה שעברה, מתוך היערכות לציבור גדול ביותר, ומי יאמר שזה יתמלא ויכסה את העלוית האדירות, ואיך יעבור שבוע נעלה זה וכו'? אך המציאות המרנינה טפחה את פני כולם, אף האופטימיים ביותר לא פיללו למה שיקרה בשטח, מאות בני ישיבות שהחלו להירשם למתחם, כשכל שעובר הזמן הצטרפו עוד ועוד.

כשכל מה שרק שננסה לספר מה התרחש במרחבי המתחם הענק יגרע ויאפיל על המציאות הפשוטה שהתרחשה מול העיניים, כמאתיים אברכים ובחורים בני עליה שמלאו את המתחם על גדותיו (בנוסף לעוד מאות! בני תורה שזכו לשהות באומן ולא היו במתחם כל אחד מסיבותיו הוא) החל מהטיסות המאורגנות, השהות במתחם עם הדיבורים שנדברו בין חברים מקשיבים, האוויר הנח והזך שרחף שם, הדרשנים המופלאים שרוממו את הציבור טפח וטפחיים מעל הקרקע, התוכניות המיוחדות, השפע הגדול של סעודות השבת והיו"ט, וריקודי הקודש שפרצו מאליהן מגודל השמחה והחדווה, המניין הגדול נוסח אשכנז עם כל ההלכות והמנהגים עם קריאת נביא מקלף וכו'. זר כי יקלע למקום לא יאמין למראה עיניו מאות צורבים תלמידי חכמים מופלגים יחד עם בני תשחורת השוהים יחד באהבת חברים, בתוכם בולטים בני משפחתם של אחד מגדולי ראשי הישיבות,

מתחם בני הישיבות נכספה באומן

אילו לא ראינו לא האמנו, והאמת שגם אחרי שראינו ואף שכבר חלף לו כחודש מאז, אף אחד מאיתנו אינו מסוגל להאמין שזה אכן קרה במציאות.

'קריית בני הישיבות-אומן ר"ה תשפ"ו. מילים ספורות שאומרות הכול... כמה מילים שמקפלות בתוכן חודשים של תפילות, אין סוף השקעה מרובה, ודמים תרתי משמע, שהפעילים הקריבו להצלחת המתחם הענק. אך בעיקר מקפלים בתוכן אחד מפלאי הבריאה, מאות אברכים ובחורים נזרי הבריאה מסלתה ומשמנה של בני התורה ועולם הישיבות שבאו והתקבצו בטרחות ויגיעות עצומות, לקול קריאתו של הרועה הנאמן צדיק הדורות להתקבץ אצלו על ר"ה.

ילאה העט לתאר את הרגשות ההומים וגועשים עד לרגע זה מכלל משתתפי המתחם המיוחד, ובלתי אפשרי במסגרת זו להקיף את כל מה שהתרחש בשבוע נעלה זה אפילו מרחוק כ'מאן דמחוי במחוג', את תחושות הלב, אווירת ההתרוממות, האהבת חברים, שיחות בדרכי עבודת הבורא שנמשכו עמוק לתוך הלילה, השמחה העצומה שהקיפה את כולם משולב עם ה'גילו ברעדה', הסעודות כיד המלך עם הדרשות המלהיבות, המניין המיוחד בנוסח אשכנז שהשנה השתתפו בו עשרות אברכים ובחורים, עד שצר היה המקום בביהמ"ד להכיל את כולם.

הימים ימי הרת עולם, כל אחד מפשפש במעשיו רוצה להגיע מוכן ליום הדין, רבבות רבבות מבני ישראל מכל קצווי תבל, אורזים את מטלטליהם, ויוצאים אל דרך רוויה מעקשות ועיכובים, טלטולי דרכים שעות על גבי שעות, וכ"ז מתוך אמונת חכמים בצדיק הגדול שציווה להתקבץ על ציונו על ר"ה. ובתוכם בולטים מאות בני ישיבות בחורים ואברכים כל אחד מגיע ממקומו הוא, מהמקום בו מאיר בו רביה"ק במשך כל השנה את חייו ומקרבו להקב"ה, כל אחד יודע כמה הוא חייב לצדיק נורא זה, שאף שנסתלק כבר לפני למעלה ממאתיים שנה, כוחו הגדול עדיין פועל בעולם להציל נפשות ממלתעות הייצה"ר ולקרבתם אל הקב"ה באמת. כל

03.50.111.06

ברכת מצל טוב חמה ולבבית נשזר קמיה הבחורים החשובים

הבה"ח מרדכי וויס חדק"ס - אור יהודה
הבה"ח אברהם שקלאר אורחות תורה - אור יהודה
לרגל אירוסיהם בשנת"מ ית"ר שיזו לבנות בית נאמן בישראל
בדברו של רביה"ק זיע"א אבי"ר
המאמרים בשמחה רבה כלל פצ"ל 'נכספה'
רבעי ישיבת 'אור יחזקאל'

הכי מעניין. הכי מעודכן. אחי חזקה!
• קו מוקד ברסלב •
02.999.3.148
שיעורים | עדכונים | ראיונות | תוכניות
077.22.787.12 | 151.898.1307 | 4433.0613.0475
שירות ממומן בשירות חי
עם הר"ר יעקב מנחם
רישיון בשטח 5.00 בערך
מחנות שנות לימוד
24 שעות בשבוע
בשלוחה 80